

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: CC INTERNET s.r.o.**, IČ 28721021, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1, *zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Praha 4, Na Zlatnici 301/2*, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2015 č. j. 3381/DS/15-5**,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2015 č. j. 3381/DS/15-5, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 9. 9. 2015 č. j. 14784/OD-P/15, kterým byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.500 Kč za spáchání správního deliktu ve smyslu ust. § 125f odst. 1 č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též „zákon o silničním provozu“). Dále byla žalobci v souladu s ust. § 79 odst. 5 zákona č.

500/2004 Sb. ve spojení s vyhláškou Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., uložena povinnost nahradit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

K porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích došlo dne 12. 1. 2015 v době nejméně od 12:59 do 13:05 hod. v Karlových Varech na ulici Závodu míru tak, že neznámý řidič s vozidlem tov. zn. Škoda, RZ ... (dále též „vozidlo“), jehož je žalobce provozovatelem, nerespektoval dopravní značení IP 13b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“, když s vozidlem zaparkoval v úseku platnosti uvedeného dopravního značení bez parkovacího kotouče.

II. Žaloba

Žalobce v první řadě namítal, že správní orgán I. stupně zahájil řízení o správním deliktu provozovatele vozidla, aniž by učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Správní orgán se ani nepokusil oznámenému řidiči doručit výzvu k podání vysvětlení. Dle žalobce není dostačující tvrzení správního orgánu, že z úřední činnosti je mu známo, že se oznámenému řidiči nedaří doručovat, a písemnosti v jiných řízeních se vrací jako nedoručené. Správní orgán navíc ani neuvedl, z jaké konkrétní úřední činnosti je mu výše uvedené známo, přestože nutnost, aby správní orgán konkrétně uvedl, z jaké úřední činnosti jsou mu ty které skutečnosti známy vyplývá z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010 č. j. 1 As 100/2009-129. Ve správním spisu rovněž není založen jakýkoli podklad svědčící o nekontaktnosti či neexistenci osoby, kterou žalobce označil jako řidiče vozidla. Žalobce dále uvedl, že správní orgán postupoval rovněž nesprávně, když měl za to, že žalobcem označený řidič je mužského pohlaví a shoduje se s osobou z jiných správních řízení. Žalobce však označil řidičku vozidla, paní Y., nikoli řidiče. Správní orgán tak měl prověřit, zda se tato paní mohla spáchat přestupku dopustit.

Žalobce dále uvedl, že správní orgán nepředvolal k podání vysvětlení ani pana S., který si vozidla na místě spáchaní přestupku vyzvedával, a byl tak nejpravděpodobnějším možným řidičem, tedy pachatelem přestupku.

Žalobce dále namítal, že ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebylo dostatečně popsáno místo spáchaní přestupku, což je v rozporu s ust. § 77 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Místo spáchaní přestupku bylo specifikováno pouze jako „v Karlových Varech na ulici Závodu míru“, což je dle žalobkyně nedostatečné, jelikož tato ulice je dlouhá cca 2,5 km a vede skrz celé Karlovy Vary. Žalobce má rovněž za to, že z výroku rozhodnutí nelze učinit jednoznačný závěr, že jednání popsané skutkovou větou je protiprávní a naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu provozovatele vozidla.

Žalobce dále uvedl, že správní orgán neprokázal, že by řidič vozidla neměl za sklem umístěn parkovací kotouč. Tato skutečnost vyplývá pouze z úředního záznamu, avšak ten nemůže být považován za důkazní prostředek.

Žalobce rovněž namítal, že fotografie z místa spáchaní přestupku založené ve spisu nejsou opatřeny datem a časem jejich pořízení a nepředstavují tak dostatečný podklad pro rozhodnutí. Žalobce měl rovněž za to, že z fotografií je zřejmé, že za čelním sklem vozidla

byl umístěn lísteček, na kterém mohl být napsán čas příjezdu, přičemž takový způsob oznámení času příjezdu vozidla je přitom zcela dostačující.

Žalobce závěrem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Zároveň navrhoval, aby mu, v případě úspěchu ve věci, bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 31. 3. 2016 nejprve stručně shrnul dosavadní průběh řízení a poté se vyjádřil k jednotlivým námitkám žalobce.

K námitce žalobce, že nebyly učiněny nezbytné kroky ke zjištění totožnosti pachatele přestupku, žalovaný uvedl, že oznámená osoba řidiče, pan případně paní L.Y., je společností FLEET Control, spol. s r.o., zastupující účastníky řízení, často oznamována jako řidič vozidla, jímž byl spáchán přestupek a jehož řidiče se nepodařilo zjistit. Žalovaný se neztotožňuje s tvrzením žalobce, že správní orgán prvního stupně nepodnikl žádný pokus o doručení oznámené osobě řidiče L.Y. Ve spisové dokumentaci je založena kopie obou stran obálky, v níž byla jmenovanému Y. na adresu ..., doručována písemnost vydaná správním orgánem prvního stupně pod č. j. 24927/OD-P/14/Kli, avšak tato písemnost byla odesílateli vrácena zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Adresát písemnosti je na obálce označen jako „Y.L. , nar. ...“, tedy bez oslovení pan nebo paní, přičemž datum narození je shodné v obou uváděných variantách uváděných zmocněncem žalobce, tedy muž nebo žena. Žalovaná dále uvedla, že součástí správního spisu je kopie „Informace o pobytu“ vydané Ministerstvem vnitra ČR, kdy z této písemnosti vyplývá, že osoba jménem L.Y., nar. ..., státní příslušnost Čínská lidová republika, nemá na území ČR povolen žádný druh dlouhodobého víza. K osobě pana S. žalovaný uvedl, že z „Oznámení o dopravním přestupku“ vyplývá, že pana V.S. hlídka městské policie neviděla s vozidlem přijíždět, pan V.S. se dostavil k zaparkovanému vozidlu a odmítl se k zjištěnému protiprávnímu stavu vyjádřit.

K námitkám týkajícím se neprokázání přestupkového jednání osobě řidiče vozidla žalovaný uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a s ním i rozhodnutí správního orgánu I. stupně nejsou rozhodnutími vydanými ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, jichž se dopustil řidič vozidla. Předmětem řízení bylo porušení povinnosti provozovatele vozidla vyjádřené v ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu.

Závěrem žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání, žalovaný i žalobce ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s., a proto soud nenařizoval jednání ve věci samé.

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými bylo rozhodnutí správního orgánu řádně a včas napadeno (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

Při posouzení věci vycházel soud především z následujících zákonných ustanovení:

Dle ust. **§ 125f odst. 1** zákona o silničním provozu platí: „*Právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“

Dle ust. **§ 10 odst. 3** citovaného zákona pak platí: „*Provozovatel vozidla zajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“

Dle ust. **§ 125f odst. 4** citovaného zákona platí, že: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a*

- a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo*
- b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“

Dle **§ 66 odst. 3 písm. g)** zákona o přestupcích *správní orgán věc odloží, jestliže nezjistí do šedesáti dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě.*

Soud žalobu **shledal nedůvodnou.**

Zdejší soud při rozhodování ve věci vycházel z právně významných skutečností vyplývajících ze správního spisu. Součástí správního spisu je Úřední záznam – oznámení o dopravním přestupku ze dne 12. 1. 2015. Z oznámení o dopravním přestupku vyplývá, že dne 12. 1. 2015 v době minimálně od 12:59 do 13:05 hod. stálo vozidlo RZ ... na parkovišti určeném pro stání s parkovacím kotoučem bez tohoto kotouče. K vozidlu se následně dostavil pan V.S. , nar. ..., který se však k přestupku odmítl vyjádřit a podepsat oznámení o dopravním přestupku. Součástí spisu jsou rovněž fotografie z místa spáchání přestupku opatřené datem 12. 1. 2015, z kterých je patrné, že vozidlo RZ... bylo zaparkováno v úseku platnosti dopravní značky IP 13b „Parkoviště s parkovacím kotoučem“, avšak nebylo opatřeno parkovacím kotoučem. Dne 22. 1. 2015 byla žalobci – provozovateli vozidla zaslána ve smyslu ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu výzva k uhrazení určené částky, ve které byl žalobce vyzván k zaplacení peněžitě částky ve výši 500 Kč event. k sdělení totožnosti řidiče vozidla dle ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu. Jelikož žalobce na výzvu nereagoval, byl předvolán k podání vysvětlení na den 19. 3. 2015, a to předvoláním

ze dne 25. 2. 2015. Ve správním spisu je rovněž založeno podání žalobce datované ke dni 18. 3. 2015, ve kterém žalobce prostřednictvím svého zmocněnce společnosti FLEET Control, s.r.o. uvedl, že vozidlo řídila paní L.Y., nar. „..., P..., která je osobou blízkou jednatele žalobce. Zároveň žalobce v dalších podrobnostech odepřel výpověď. Správní orgán I. stupně v rámci zahájeného řízení o správním deliktu provozovatele vozidla vydal dne 20. 4. 2015 rozhodnutí č. j. 6356/OD-P/15, kterým byla žalobci za spáchání správního deliktu dle ust. § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu udělena pokuta ve výši 1.500 Kč a uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. K odvolání žalobce bylo rozhodnutí ze dne 20. 4. 2015 žalovaným zrušeno a správní orgán I. stupně pokračoval v řízení. Sdělením správního orgánu I. stupně ze dne 11. 8. 2015 bylo žalobci oznámeno, že ve věci nebude nařízeno ústní jednání a že má možnost se ve smyslu ust. § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Žalobce se z ústního jednání písemně dne 1. 9. 2015 omluvil a navrhl, aby byla k věci vyslechnuta paní L.Y.

Správní orgán I. stupně vydal na základě shora uvedených skutečností následně dne 9. 9. 2015 prvoinstanční rozhodnutí, v němž uvedl, že se žalobce dopustil správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť nezajistil v rozporu s ust. § 10 odst. 3 citovaného zákona, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a rovněž povinnost zaplatit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zástupce spol. FLEET Control, s. r. o. dne 28. 9. 2015 odvolání. O odvolání rozhodl dne 10. 12. 2015 žalovaný, když odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

K samotným žalobním námitkám soud uvádí následující. K námitce žalobce, že správní orgán nepostupoval správně při šetření spáchaného přestupku a následně při zahájení řízení o správním deliktu, soud konstatuje, že tuto námitku shledává nedůvodnou. Dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu platí, že: „*Právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*“ Dále dle ust. § 125f odst. 4 citovaného zákona platí, že: „*Obecní úřad obce s rozšířenou působností správní delikt podle odstavce 1 projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a a) nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo b) řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.*“ Ze shora uvedeného vyplývá, že podmínkou pro to, aby mohlo být zahájeno řízení o správním deliktu, je ze strany správního orgánu povinnost učinit nezbytné kroky směřující ke zjištění osoby pachatele přestupku a zároveň musí platit, že správní orgán nezahájil řízení o přestupku a věc odložil nebo sice zahájil řízení o přestupku, avšak řízení zastavil, jelikož obviněnému z přestupku nebylo spáchání přestupku prokázáno. Otázkou tedy v daném případě je, zda byly pro zahájení řízení o správním deliktu provozovatele vozidla (žalobce) splněny shora uvedené zákonné podmínky. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce byl v rámci zjišťování totožnosti pachatele přestupku (řidiče vozidla) ve výzvě k uhrazení určené částky ze dne 22. 1. 2015 poučen ve smyslu ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu o možnosti sdělit totožnost osoby, která v době spáchání přestupku vozidlo řídila, a zároveň byl jakožto provozovatel vozidla poučen o možných

následcích ve smyslu ust. § 125f zákona o silničním provozu, pokud totožnost nesdělí a přestupkové řízení nebude zahájeno. Žalobce však na výzvu žádným způsobem nereagoval. Žalobce byl rovněž správním orgánem předvolán na den 19. 3. 2015 k podání vysvětlení dle ust. § 60 zákona o přestupcích. V návaznosti na zaslání předvolání žalobce dne 18. 3. 2015 označil za řidičku vozidla paní L.Y., nar. ..., bytem ..., s tím, že se jedná o osobu blízkou jednatele žalobce a dále odepřel výpověď. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že správní orgán pochybil, když na základě sdělené totožnosti řidiče nezjišťoval, zda tato osoba skutečně přestupek spáchala či nikoli. Zdejšímu soudu, stejně tak jako správnímu orgánu, je z úřední činnosti známo (např. řízení u zdejšího soudu vedené pod sp. zn. 30 A 24/2016), že ve skutkově i právně totožných věcech, ve kterých jsou účastníci správního řízení zastoupeni společností FLEET Control, s.r.o., je často označován pachatel přestupku právě jako osoba L.Y., nar. ..., bytem ... Ve správním spisu je založená kopie obálky v jiné právní věci doručovaná osobě L.Y. na adresu ..., ze které je patrné, že tato písemnost byla odesílateli vrácena zpět s tím, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Ve správním spisu je rovněž založeno sdělení Ministerstva vnitra, odbor azylové a migrační politiky č. j. MV-114486-2/OAM-2015 ze dne 5. 8. 2015, ve kterém je uvedeno, že osoba L.Y. nemá na území České republiky povolen žádný typ pobytu. Dne 30. 6. 2005 měla tato osoba na území ČR povolen dlouhodobý pobyt, následně zde pobývala nelegálně a dne 18. 10. 2011 byla z ČR vyhoštěna do země původu. Soud je toho názoru, že správní orgán měl dostatek informací o tom, že osoba L.Y. je označována jako fiktivní pachatel přestupku pouze za účelem vyhnout se postihu za spáchané protiprávní jednání ze strany žalobce. Bližší šetření ve vztahu k osobě L.Y. jakožto možnému pachateli přestupku by bylo za těchto okolností nadbytečné a v rozporu se zásadou hospodárnosti řízení.

Jak již bylo uvedeno výše, správní orgán vyzval výzvou k úhradě určené částky žalobce ke sdělení totožnosti řidiče vozidla, avšak ten k výzvě žádného řidiče vozidla neoznačil. Správní orgán tak neměl žádnou informaci o tom, že by vozidlo řídil pan S., aby mohl zahájit přestupkové řízení proti této osobě. Z oznámení o dopravním přestupku vyplývá, že pana V.S. městská policie neviděla s vozidlem na místo přestupku přijíždět, pouze se posléze dostavil k zaparkovanému vozidlu a odmítl se ke zjištěnému stavu vyjádřit. V návaznosti na výše uvedené je nutno konstatovat, že správní orgány v daném případě učinily všechny nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a byly tak splněny podmínky dle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu k zahájení řízení o správním deliktu.

Soud se dále zabýval námitkou nedostatečné specifikace místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí prvostupňového orgánu. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ČR k otázce náležitostí výroku rozhodnutí o správních deliktech uvedl v usnesení ze dne 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73 toto: „*V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen – to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným (...) jednotlivé skutkové údaje jsou rozhodné pro určení totožnosti skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek a současně umožňují posouzení, zda nedošlo k prekluzi možnosti postihu v daném konkrétním případě*“. Z výše uvedeného je patrné, že by měl výrok rozhodnutí obsahovat tolik informací a údajů o daném případě, aby se do budoucna eliminovalo

nebezpečí záměny skutku potažmo opakovaného postihu za týž skutek, čímž by došlo k porušení zásady *ne bis in idem*. S tímto názorem se krajský soud shoduje. Krajský soud k námitce žalobce uvádí, že správní orgán I. stupně ve výroku svého rozhodnutí uvedl jako místo spáchání přestupku toto: „ (...) v *Karlových Varech na ulici Závodu míru..... neznámý řidič nerespektoval dopravní značení IP 13b parkoviště s parkovacím kotoučem, když s vozidlem zaparkoval v úseku platnosti uvedeného dopravního značení bez parkovacího kotouče.*“ Správní orgán tímto způsobem dostatečně vymezil místo spáchání přestupku, když uvedl, že vozidlo bylo zaparkováno v úseku platnosti dopravní značky IP 13b (parkoviště s parkovacím kotoučem), a to bez parkovacího kotouče. I pokud by tedy bylo v ulici Závodu míru parkování upraveno v některých místech jiným způsobem, z popisu místa spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí je patrné, že se jedná o úsek, který je upraven dopravní značkou IP 13b. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je kromě dostatečně specifikovaného místa spáchání přestupku, dále uvedeno datum a čas spáchání přestupku, registrační značka vozidla a informace, že nebyla respektována dopravní značka IP 13b „parkoviště s parkovacím kotoučem“. Takto specifikovaný přestupek splňuje požadavky na konkretizaci přestupku ve výroku rozhodnutí, jelikož je z něj jasné patrné, jaká povinnost byla porušena, a kdy a kde se přestupek stal. Není tedy možné jej zaměnit s přestupkem jiným. Dle názoru soudu je stěžejní, že v daném případě nemohlo dojít k záměně skutku s jiným skutkem žalobce, neboť situace je zcela jednoznačně vymezena popisem skutku a časovým údajem, jakož i místem spáchání přestupku. Soud má tedy za to, že určení místa názvem ulice a obce spolu s uvedením času ve výroku rozhodnutí konkretizuje skutek natolik přesně, že nemůže dojít k jeho záměně s jiným skutkem. Vymezení skutkové věty v předmětném rozhodnutí prvostupňového orgánu je proto dostatečné a nezakládá nezákonnost ani nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí. Zároveň soud uvádí, že z výroku rozhodnutí je jasné patrné, z jakého správního deliktu je žalobce uznán vinným, jaký přestupek byl vozidlem, jehož je provozovatelem, spáchán, přičemž skutková věta je popsána zcela dostatečně a srozumitelně. Proto soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že z výroku prvostupňového rozhodnutí nelze učinit jednoznačný závěr, že jednání popsané skutkovou větou je protiprávní a naplňuje skutkovou podstatu správního deliktu provozovatele vozidla.

Soud nepokládá za důvodnou ani námitku žalobce, že správní orgán neprokázal, že řidič vozidla neměl za sklem vozidla umístěn parkovací kotouč. Žalobce má za to, že za čelním sklem byl umístěn lísteček s časem příjezdu. S tímto názorem soud nesouhlasí. Ve správním spisu jsou obsaženy celkem 4 fotografie z místa spáchání přestupku, přičemž tři z nich zachycují přední část vozidla a čelní sklo. Ani na jedné z těchto fotografií však není za čelním sklem umístěn ani parkovací kotouč ani jakýsi lísteček s vyznačeným časem příjezdu, jak tvrdí žalobce. K námitce žalobce, že na fotografiích není uveden čas jejich pořízení a nemohou tedy svědčit o protiprávním jednání řidiče, soud uvádí, že na fotografiích skutečně není uveden čas jejich pořízení, avšak tato skutečnost nemůže způsobit nezákonnost rozhodnutí. Soud pro připomenutí uvádí, že v daném případě byl spáchán přestupek neoprávněným parkováním v úseku dopravní značky IP 13b s dodatkovou tabulkou „Po – Pá 8.00 – 18.00 MAX 1h“. Pokud byl spáchán přestupek, musel být v návaznosti na shora uvedené spáchán v časovém horizontu od 8:00 do 18:00 hodin. Při pohledu na fotografie je patrné, že v době spáchání přestupku bylo venku denní světlo. S ohledem na roční období (zima, konkrétně měsíc leden) lze na základě obecných znalostí průměrného člověka konstatovat, že v tomto období je venku světlo v čase cca od 8:00 do 17:30 hodin, tedy pouze

v časovém horizontu, který lze podřadit pod časové rozmezí stanovené dodatkovou tabulkou. Z výše uvedeného lze tedy logicky s jistotou usoudit, že vozidlo muselo být dne 12. 1. 2015 zaparkováno na daném místě v době, na kterou se vztahovala dodatková tabulka a tím, že na daném místě stálo bez parkovacího kotouče, byl spáchán přestupek.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán náhradu nákladů nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení: *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.*

V Plzni dne 28. dubna 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Kovářiková